

Liber S. Gall.
O D A R U M
S A C R A R U M

LIBRI IV.

DE SANCTIS,
QVOS ECCLESIA RO-
mana publicè per an-
num veneratur.

A V C T O R E

R. P ATHANASIO GUGGER,
Monasterij S. Galli, Ordini
S. Benedicti, Mo-
nacho Presbytero.

*Laudate Dominum in Sanctis
eius. Psal. 150.*

IN EODEM MONASTERIO
S. Galli.

Permissu Superiorum.

ANNO PARTÆ SALVTIS
M. DC. LXIV.

Sive, quos cœtus sibi Virginales
Iunxit Olympus.

* *S. Ambr. Offic. Eccl.*

O D E XV.

DE S. MEINRADO

Mart.

21. Ianuarii.

A Vdésne primis Tu quoq; maximam
Virtuté ab annis voluere! Tu quoq;
Montésque, silvarúmque castra,
Mente Puer superare magna?
Audes & arcis spernere patriæ
MEINRADE turres? sed citò proditur,
Cunisque scintillas ab ipsis
Cana solet Pietas vibrare.
Tam Castitatis candida foveras
Ætate prima Lilia, feminas
Vt raseris, præter MARIAM,
Ex animo Puer universas.
Quantus deinceps? quantaque prælia
MEINRADE, rupes Acroceraunias,
Intérque sublimes nivalis
Helvetiæ scopulos ciebas?
Priscis recessit de stationibus
Orciniani militis Archidux,
Silvæ Tenebrôsæ tenebras
Tartareus Nebulo reliquit

Phœbeus orbis vidit, & horruit,
 Spissis refertos cum legionibus
 Frustra laboravit recessus

Auricomu penetrare vultu.

Sed quid stupemus, si fugat hostium
MEINRADVS agmen? si fugit hostium
 Vis omnis, à cuius **MARIA**

Parte Acies stetit Ordinata.

Decebat, hostes ut procul abforent,
 Ne niterentur culta Rosaria,
 Ex hac Eremita proditura,

Funerea violare strage.

O quanta florum messis in inviis
 Silvis, beato germine pullulat!

Dumeta, silvestresque saltus

Elysios abeunt in Hortos.

An illud illic expetit inferi,
 Interque spinas surgere Liliu,
 Cuius nives Adamidarum

Sera stupet series nepotum?

Felix Eremita! lucida nobili
 Decore florum, sis licet asperis
 Inclusa pinetis, & albis

Alta jugis, scopulisque cincta:

Numquam beatos trudere desines
 Flores honorum; Scilicet aream

MEINRADVS his Plantis amicam,
 Ipse suis lacrymis rigavit.

Grando bonū sepelit Magistrū.
 Non nemo, Christi de Grege, transiens,
 Grandes acervos dum lapidum videt,
 Victoris abiectos beata

Membra super: Lacrymis obortis,
 Saxo jacenti fortè propinquiūs,
 Inscipfit istæc verba: Sub his jacet,
 Post luctuosæ rela mortis,
 Integritas, tumulata saxis.

O quisquis istam congeriem vides,
 Et saxa transis tristia, ne pius
 Plora, sed implora patronam
 Æger opem, medicamq; dextrā.
 Audire promptus TIMOTHEVS preces,
 Opem petenti protinus advehet;
 Tu gratus adpendes sacratos
 Ad Cineres; memorem Tabellā.

O D E XIX.

DE CONVERSIONE S.
 Paulli Apost.

25. Ianuarii.

E Lectionis Vas cano nectare
 Dio refertum, ceu solet uvidi
 Ad tempus Autumni, Calena
 Orca novo tumuisse musto.
 Matura longis solibus, ebria
 Cum præla tandem diluit, & suos

Infecit

Infecit innato rubore

Vua lacus ; ruber exit amnis.

Feruenta dudum pectore Milites ,
Sacrata, Christo sub Duce, prælia
Contra phalangas qui movebant
Tartareas, ita sunt precati :

Æterna summi Progenies Patris ,

Ferocientum turbida fluctuum

Non flabra Sauli persequentis

Respicias, Stephanique voces ?

Ergone semper consiliis suis,

Sempérne tristi nos violentia ,

Saulus fatigatos per vrbes

Hostis atrox trahet, & per agros?

Aut tolle certè de medio Lupum ,

Aut è feroci, quod potiùs velis ,

Lupo fac Agnum, sic stupeſcet

Dura novam Synagoga famam.

Audit benignus vota rogantium

Regnator orbis Christus, ab aureo

Patris Tribunali, piàsque

Aure preces probat haud iniquâ.

Ibat minaci lumine peruicax

Saulus, furorem pectore nutriens ,

Et cædis, & plenus minarum,

Sanguineas sitiens diotas,

Ibat Damascum, Threicio ferox

Vectus caballo, compedibus sacros

Clausurus artus ; & caterua

Multa latus comitum tegebat.
 Cùm de fragranti plurimus æthere
 Crinita fulgor spicula fundere,
 Cœpítque diffusam tremenda
 Planitiem face verberare,
 Nec non severo terribilis sono
 Vox, è fragosis nubibus, increpans
 Dejecit inVectos caballis,
 Inque fugam comites abegit:
 Quid Saule, quid me persequeris furens? *
 Contra quid amnem tendere niteris?
 Dirum nimis, durúmque, contra
 Te stimulum malè calcitrare,
 Sic Vox ab alto detonuit polo,
 Irámque toruo pectore depulit.
 Mox Saulus in Paullum, Lupúsque
 In placidú migrat asper Agnum.
 Caligo noctis Cimmeriæ licet
 Obducta squamis lumina texerit;
 Lux attamen Paulo profundis
 In tenebris nova visa oriri.
 Res mira prorsus! cernere quod videns
 Crimen nequibat, postea lumine
 Meridiano contueri
 Lucidiús potuisse cæcum!

* Act. 9.

DES.P.N.BENEDICTO
Abbate.

21. Martii.

Plerumque fortem militiam ferè,
 Et bella multis larga cruoribus,
 Martemque vincenti dolendum
 Historicus vetus obstupescit,
 Robur probandum non bene judicans,
 Ignarus actum ter celeberrimum
 Virtutis, in solo triumpho
 Stare sui, propriæque pugna.
 Est ille Victor maximus, Herculem
 Victurus omnem, qui superaverit
 Semet, triumphavitque mentis
 Monstra suæ, generosus Hector.
 Hic, hic meretur ducat ut Ordines
 Ad obsidendas Cælicolûm arduas
 Arces, & expugnabit iste
 Astra, Deo nihil obstruente.
 Sic & beatum duxit ad æthera
 Agmen timendum Tartareo Camo,
 Insignis & palmis, & armis,
 Marte novus, Benedictus Heros
 Formidolosum contudit hic Stygis
 Primum Tyrannum Strenuus, & nigros
 Ingente replevit pavore
 Æthiopus

Æthiopus metuentis Orci.

Primis in annis fortiter imperus
Sufferre doctus : vis animæ bonæ

Crescente succrescebat ævo,

Nil potuit nociturus hostis ;

Seu Marte aperto, non faceret levem

Impressionem, bellicus artifex,

Et signa pugnandi crepante ,

De scopulis , daret ære pugnam

Fortis videri dum cupit, interim

Turpem pavorem dissimulans, gravi

Pulsanda saxorum tumultu

Æra putat, procul audienda:

Seu cum paratos instrueret dolos ,

Crispante quando gutture classica

Cantavit, haud adversa primùm,

Luteolo merula atra rostro.

Conspecta quondam femina prælium

Irritat ; ô quàm pæne manum dedit ↓

Sternendus ingenti ruina ,

Consilio nisi dissipasset

Discrimen Heros. effugit, & loco

Tuto locatus, tela reverberat ,

Silvas, & urticas, & inter

Vulnificos tribulos inermis.

Pugnâmq; nudus restituit celer ,

Verùm profuso non sine sanguine ,

Hamata silvestris rubebant

Pila rubi, roseo cruore.

Viso profugit sanguine protinus
Hostis, retusis non bene spiculis

Vsus ; triumphavit decorè

Perdomitum Benedictus hostem.

Post hæc recentem cogere militem
Sub signa Christi cœpit, & undique

Habere delectus, & arces

Exstruere horribiles Averno

Regi. Fremebat, vidit ut Ordinem

Densis cateruis proficere in dies.

Examen it florens decoræ

Militiæ, placeat quod Astris.

Non erubescunt ire gregarios

Inter, superbæ culmina gloriæ,

Et Imperatorum Coronæ,

Pontificumque sacræ Tiaræ.

Magnoque clari stemmate Principes

Gaudent redactos se quoq; in Ordinem;

Intérque Tirones professi

Purpurei veniunt Monarchæ.

Hoc ille fretus Milite criminum

Agmen fugavit, vicit & integrum

Mundum, voluptatumque gentem

Deliciis, fluidamque luxu.

Et scimus hostem quàm Phlegethontiũ ,

Ausum nefandis obsidionibus

Fraterna delassare membra,

Expulerit colapho toroso ;

Sensit trinodes articulos manus ,

Et

Et si valeret, sanguinis impetum,
Fudisset, at tantò doloris
Plus habuit, simul & pudoris.
Et scimus ater qualiter Æthiops,
Defectionem dum Monacho ingerit,
Bellè sit exceptus, deditque
Terga fugæ ferienda virgis.
Quin & cruentus sanguinis helvo,
Accinctus armis Totila barbaris,
Prostratus adspectu, jacebat
Pronus humi, tetigitque mento
Glebam Tyrannus, non Ducis optimi
Auctoritatem, verbàque ferrea,
Non ora, non vultum ferebat
Cum populo tremebundus omni.
Sed quis beati dinumeraverit
Archistrategi facta celebria?
Pugnâsque, stipantésque palmas,
Et toties meritos honores?
Tandem Triumphum ter meritissimum
Decrevit æther, quo Capitolium
Cæleste prò quanto petisti
Cælicolùm BENEDICTE plausu?
Et purpuratis tota tapetibus
Constrata fulsit, non sine palliis,
Auròque, gemmâque asperatis,
Ad Superum via lata Regnum.
Et visa festis lampas in ignibus
Vibrare flammâs, Cetera dicere

Quis possit? acceptos honores,
 Et titulos, epiniciúmque,
 Et gaudiorum flumina? Tu Pater
 Quando Imperator Maximus, optimus,
 Aeterna donativa quomdam
 Militibus tribuet beandis,
 Dic: Iste vates est quoque sub meis
 Signis; & isti præmia da tua:
 Patris mei, (dicet) Venito, *
 Quid dubitas? Benedicti es. intra.
 * *Matth. 25.*

O D E XIII.

 D E ANNUNTIATIO-
 ne B. MARIÆ Virg.

25. Martii.

O Diem certè niveo notandum
 Calculo! lux ó celebranda cunctis!
 Cujus exortus tulit universo
 Gaudia Mundo.
 Hæc dies Mundo peperit salutem,
 Hæc dies Evæ maledicta solvit,
 Hac Homo factus Deus est, Deusque
 Est Homo factus.
 Mittitur cæli Gabriel ab arce,
 Luminis multo radians honore,
 Qui salutando nova læta Mundo
 Nuntia ferret,

Nu-

Ante victores Leo vos colebat,
Blandiens cauda, cupidus subesse,
Adiacens plantis, neque triste rancat
Parrhasis vrsa.

Diceret pando, modò posset, ore :
Ite victores, superâstis vrsas,
Arcton, Antarcton ; pedibus subesse
Poscimus, ite.

O D E XXXI.

DE S.IGNATIO LOIO-
la Conf.

31. Iulii.

Herculē fortem nova poscit Hydra,
Quos habet rict⁹, capitūmq; flex⁹ ?
Saxonum fudit mala Lerna monstrum.

Tetrior exit

Zvvinglius. Calvus sequitur deinde;
Altiùs tollit caput ! Elevabis
Dexteram Miles Loiola? trunca

Colla timenda :

Ne renascantur. Tibi nomen ignis
Donat, hoc pestis nova debet vri.
Herculem Hispanum Cacus iste tandē
Sentiât hostem.

Sed quis Ignati novus es Prometheus ?
Tollis à cælo faculam, probante

O 3 Numine

Numine, & terris bonus Auctor inferis,

Vritur Orbis

Ignē divino; bene flagrat; euge!

Tu cor accendis; stabula expiata

Cernit Augias; Sacra quot recenset

Ara Sodales?

Pulverem, et noctem Pietas vetusta

Passa, detergit reparata sordes:

Et reflorescit Duce Te, novósque

Sumit Amictus.

Quàm bonus semper DEVS! imminenti

Obvium pesti medicamen offert,

E malis gnarus bona non aceruo

Ducere parvo.

Adjuvat Sponsam Tibi dedicatam,

Et Fidem dextra probat adiuvante;

Vberi certè, Loiola, fructu

Damna refarcit.

Æthiops crispus, tepidique Gangis

Potor, & Iapon, Tibi cum salute

Debet & cælos; Tuus his Alumnus

Æthera pandit.

Non inhumanus velut antè carnes

Brasilus gustat; fera terra Christum

Laudat, & IESV Socios, & audit

Verba docentùm.

Quèis opem largam duplicas ab alta

Sede demittens; veniuntque multo

Cum lucro Nati; Pater hos receptas,

Non sine lucro. In

Interim gaudes Loiola quantum!
Fac tuo dignum quoque me favore,
Obsecro, crescet tua Numinisque
Gloria major.

IULII FINIS.

Laudate Dominum in Sanctis suis.

Psal. 150.

AUGUSTVS.

}	1.	}	S. Petrus ad Vincula.
			SS. Machabæi MM.
			SS. Fides Spes Caritas VV.
MM.
	2.	S. Stephanus Papa & Mart.	
	4.	}	S. Dominicus Confessor.
			S. Oswaldus Rex Mart.
	5.	Dedicatio B. Mariæ ad Nives.	
	6.	}	Transfiguratio Domini.
			SS. Xystus, Felicissimus & A-
gapitus MM.
	7.	}	S. Donatus Episcopus & M.
			S. Afra Martyr.
8.	SS. Cyriacus Largus Smaragdus
MM.		
9.	S. Romanus Mart.		
10.	S. Laurentius Mart.		
II.	}	S. Tiburtius Mart.	
		S. Susanna Virg. & M.	

Clamor, increfcit, Scio. mors ad ipfa
Limina præstò est.

Este constantes precor, & valete,
Viximus. Multo sub itò furore
Miles irrumpit, cathedra sedebas
Præful in alta.

Sed minax vultu rigido satelles
Obtuens, trifti Caput ense cædit:
Mox pavimentum natat, & rigata
Sanguine Sella.

In sua corpus Cathedra recumbens
Condidit cætus pius. Invidete,
Clara qui vobis foditis superbi
Busta Tyranni.

Et laborato tegitis tapete,
Nemo post funus, tenebrásque, veſtrùm
Sedit in sella, pretioſiore
Murice, teſta.

O D E V.

DE S. DOMINICO
Confessore

4. Auguſti.

O Rbis hoc illud Columen labantis,
Vſa quo contra jaculum minantis
Filii dextram Veneranda dudum
Virgo fuiſti.

In vetus ruruſum chaos, in favillas

Heu

Heu ! triplex mundi, triplici cremata
Igne tendebat, ferienda trino
Machina telo.

Sed tui Virgo Pietas Clientis
Imminens Orbi repulit periculum ;
Fulmen è Nati manibus retraxit ;
Leniit iram.

Et suam Mundo tuus iste pacem
Reddidit, mores Famulus reduxit
Candidos, gnarus superare fufis
Numina votis.

E sua certè Tibi Virgo linguâ
De Rosa gratas plicuit Corollas ;
Primus hoc suadens tua circulanda
Tempora seruo.

Sæpe divinum Tibi Gabrielis
Nuntium multa pietate promens,
Angelum sanè scit æmulari
Non sine laude,

Sæpe : Te Virgo quibus explicabo
Laudibus ? dixit, quibus elevabo ?
Mortuus Virgo super arcuata
Sustulit Astra.

Ire per spinas superas ad arces ,
Si piget , saltem juvet ire molles
Per Rosas ; saltem juvet huc Rosarum
Ire per Hortum.

Hæc eat, quisquis cupit Astra, rectâ
Ducit ad cæli via certa Portam :

Stre-

Strenua pulsa prece, se recludet
Ianua cæli.

ODE VI.

DE S. OSWALDO

Rege & Conf.

4. Augusti.

Hæu! quò ruiſti clara Britannia?

Olim Piorum fertilis Inſula,
Regùmque, Divorùmque dives
Inſula, clara foris, & intus.

Mutata quantum nunc es ab altera!

Quæ tot Virorum lumina protulit;

Quos inter OSWALDVS relucet

Noctivagos velut inter ignes,

Adducta puris Cynthia cornibus,

Intérque flores, candida lilia

Rosæque Pæſtanæ relucent,

Purpurea facie rubentes,

Non ille ſceptris non diademati

Contraveniri cenſuit aureo,

In promovenda Chriſtiana

Lege, Fide, pietate, cultu.

Si Rex, beati Præſulis Ipſemet

Interpres iret, Gentis & efferam

Rex ipſe, doctrina ſalubri

Barbariem cupidè fugaret.

Quis liberalem, pænèque prodigam

Dex-

Est nihil. certè nihil, orbe toto
 Prorsus adspexi. nihil & videbam,
 Quando videbam.

Has quid ad voces ferus Ebroinus?
 Anne placatus fuit? anne vultum
 Flexit? & mentem posuit furore, et
 Cæde flagrantem?

Quæ lupi crebrò feritas probatur,
 Quando sub sævis vel ovis, vel agnus
 Dentibus balat, molit ille rubro in
 Flumine carnes.

Talis exarsit. Maculare ferrum
 Non Sacerdotis timet in cruore:
 Purpuram, cæli Tibi Candidato
 Injicit hostis.

Dixerit, si quis pius hunc Tragædum
 Vidit, irato Tomyrin secutus
 Ore, cum probro: Bibe quem sitisti
 Latro, cruorem.

O D E V.

DES. FRANCISCO Conf.

4. Octobris.

Non eget cæli Domus Herculænis,
 Nō Atlanteis, ruitura nunquam,
 Viribus, magnam sed humi minantur
 Templâ ruinam.

Curre FRANCISCE, & Laterana fulci
 Tecta, ne nolis fieri Columna

Fabricæ, casum meditantis altum,
 Fabrica Christi est.

Et tuos nutans humeros requirit
 Orbis, æternam minitans ruinam;
 Sustine. Rursum chaos in vetustum
 Mundus iniquis

Incipit solvi, periturus ira
 Numinis justa; nisi Tu ruinam
 Amoves, actum est; citò magna Mundi
 Funera cernes.

Iam manus vibrat jaculum trifidum
 Numinis: væ! væ! simul evibrabit;
 Mundus in longos cineres abibit
 Ignibus, cheu!

Ipsè quos struxit; quibus excitandis
 Pabulum silvas scelerum cecidit;
 Curre FRANCISCE, Pietate magnam
 Siste ruinam.

Non deest, qui Te velit adjuvare;
 O vir Hispanus bene concionans?
 Herculem quem Tu, vel Atlanta rectè
 Dixeris orbis.

Vos simul state, & Superùm quiescet
 Ira, vos Mundus moriens Columnas
 Dicet, ò quantas hominum piorum
 Ducet uterque

Copias! cernet Deus, & placebit
 Agmen, & dextram retrahet minacem, et
 Spiculum franget; Bona cresce, cresce,
 Dicet, origo. Stran-

Strangula flammis quibus ardet Orbis,
 Obsequi certant, quibus o uterque
 Nisibus turpes studuit necare

Cypridos ignes ?

Heu ! nimis latos ! odiique dire
 Pectus urentes faculas , suisque
 Rebus accensos satis Eucliones,

Semper amantes

Addere ad flammis alimenta. ridet
 Cuncta FRANCISCVS peritura, Patri,
 Factus exheres, etiam lacernam

Misit avaro,

Posse se Patrem bene nominare
 Iam Deum, dixit, patre se fugante,
 Sarcina exutum magè posse niti

Dixit, in altum.

Tartari flammis etiam ruentes
 In suum corpus, quibus edomabat
 Fontibus ? scimus nivium necatos

Inter acervos.

Scimus in lymphis glacie ligatis
 Esse conspectum ; vetitos ut ignes
 Vinceret ; quid non aqua claritatis

Contulit ista ?

Bruma candorem, nive plus nitentem
 Ipsa mirata est, stupuitque lympba,
 Quà, sub hiberno sua Capricorno
 Membra, lavabat.

Hinc faces illæ, quibus è supernis

Vitus

Vstus est tectis, ab Amore missæ
Aureo; flammæ sua non tenebant
Pectora clausas.

Quis fuit sensus? vel ubi fuisti,
Dive? cum quino Tibi perforavit
Et manus ambas, latus atque plantas
Vulnere, Numen.

Vidit hac quisquis terebrata plagâ
Membra FRANCISCI; vel in hac lacerna
Christus est; Christi vel in hac imago
Abditur, inquit.

O D E VI.

**DE S. PLACIDO
& sociis MM.**

s. Octobris.

N Vrsiæ splendor Benedicte, Princeps
Ordinis, magni decus Occidentis,
Filius Specta, Pater, & beatum
Doctor Alumnum.

Cum pio Fratrum numero suorum,
Quis bonus rectè datus est Magister:
Quos simul vitam docuit caducam, et
Spernere mortem.

Specta & è cælis tepida madentem
Cæde piratam, generosa certè
Bella laudabis, Placidi placebit
Nobile robur.

San-

O D E XXV.

DE S. EVARISTO

Papa & Mart.

26. Octobris.

P Oscimus, (si quid, Venerande Papa,
Pauperum votis dabis, EVARISTE)
Vinculis solvi, quibus illigari
Pectora nôsti.

Te ligatorum miseret; potestas
Facta solvendi Tibi, rumpe nexus,
Non finit vinctos Petrus introire

Ianitor Urbem

Cælitum. Nos Te Duce, Te Patrono
Vtimur, si aus, quod es, ad Tribunal
Numinis; si non sumus EVARISTI,

Egimus actum.

O D E XXVI.

DE SS. SIMONE & IV-

da Apostolis.

28. Octobris.

Sublimes petiit, Christus vt æthera,
Divisit socio-regna Petrus choro:
Divino calidi flaminis impetu

Sortes quisque petunt suas.

Te septem gemini fluminis Ostia

Ex

Sive, quos cœtus sibi Virginales
Iunxit Olympus.

* *S. Ambr. Offic. Eccl.*

O D E XV.

DE S. MEINRADO

Mart.

21. Ianuarii.

A Vdésne primis Tu quoq; maximam
Virtuté ab annis voluere! Tu quoq;
Montésque, silvarúmque castra,
Mente Puer superare magna?
Audes & arcis spernere patriæ
MEINRADE turres? sed citò proditur,
Cunisque scintillas ab ipsis
Cana solet Pietas vibrare.
Tam Castitatis candida foveras
Ætate prima Lilia, feminas
Vt raseris, præter MARIAM,
Ex animo Puer universas.
Quantus deinceps? quantaque prælia
MEINRADE, rupes Acroceraunias,
Intérque sublimes nivalis
Helvetiæ scopulos ciebas?
Priscis recessit de stationibus
Orciniani militis Archidux,
Silvæ Tenebrôsæ tenebras
Tartareus Nebulo reliquit

Phœbeus orbis vidit, & horruit,
 Spissis refertos cum legionibus
 Frustra laboravit recessus

Auricomu penetrare vultu.

Sed quid stupemus, si fugat hostium
MEINRADVS agmen? si fugit hostium
 Vis omnis, à cujus **MARIA**

Parte Acies stetit Ordinata.

Decebat, hostes ut procul abforent,
 Ne niterentur culta Rosaria,
 Ex hac Eremita proditura,

Funerea violare strage.

O quanta florum messis in inviis
 Silvis, beato germine pullulat!

Dumeta, silvestresque saltus

Elysios abeunt in Hortos.

An illud illic expetit inferi,
 Interque spinas surgere Liliu,
 Cuius nives Adamidarum

Sera stupet series nepotum?

Felix Eremita! lucida nobili
 Decore florum, sis licet asperis
 Inclusa pinetis, & albis

Alta jugis, scopulisque cincta:

Numquam beatos trudere desines
 Flores honorum; Scilicet aream

MEINRADVS his Plantis amicam,
 Ipse suis lacrymis rigavit.

Grando bonū sepelit Magistrū.
 Non nemo, Christi de Grege, transiens,
 Grandes acervos dum lapidum videt,
 Victoris abiectos beata

Membra super: Lacrymis obortis,
 Saxo jacenti fortè propinquiūs,
 Inscipfit istæc verba: Sub his jacet,
 Post luctuosæ rela mortis,
 Integritas, tumulata saxis.

O quisquis istam congeriem vides,
 Et saxa transis tristia, ne pius
 Plora, sed implora patronam
 Æger opem, medicamq; dextrā.
 Audire promptus TIMOTHEVS preces,
 Opem petenti protinus advehet;
 Tu gratus adpendes sacratos
 Ad Cineres; memorem Tabellā.

O D E XIX.

DE CONVERSIONE S.
 Paulli Apost.

25. Ianuarii.

E Lectionis Vas cano nectare
 Dio refertum, ceu solet uvidi
 Ad tempus Autumni, Calena
 Orca novo tumuisse musto.
 Matura longis solibus, ebria
 Cum præla tandem diluit, & suos

Infecit

Infecit innato rubore

Vua lacus ; ruber exit amnis.

Feruenta dudum pectore Milites ,
Sacrata, Christo sub Duce, prælia
Contra phalangas qui movebant
Tartareas, ita sunt precati :

Æterna summi Progenies Patris ,

Ferocientum turbida fluctuum

Non flabra Sauli persequentis

Respicias, Stephanique voces ?

Ergone semper consiliis suis,

Sempérne tristi nos violentia ,

Saulus fatigatos per vrbes

Hostis atrox trahet, & per agros?

Aut tolle certè de medio Lupum ,

Aut è feroci, quod potiùs velis ,

Lupo fac Agnum, sic stupeſcet

Dura novam Synagoga famam.

Audit benignus vota rogantium

Regnator orbis Christus, ab aureo

Patris Tribunali, piàsque

Aure preces probat haud iniquâ.

Ibat minaci lumine peruicax

Saulus, furorem pectore nutriens ,

Et cædis, & plenus minarum,

Sanguineas sitiens diotas,

Ibat Damascum, Threicio ferox

Vectus caballo, compedibus sacros

Clausurus artus ; & caterua

Multa latus comitum tegebat.
 Cùm de flagranti plurimus æthere
 Crinita fulgor spicula fundere,
 Cœpítque diffusam tremenda
 Planitiem face verberare,
 Nec non severo terribilis sono
 Vox, è fragosis nubibus, increpans
 Dejecit in vectos caballis,
 Inque fugam comites abegit:
 Quid Saule, quid me persequeris furens? *
 Contra quid anem tendere niteris?
 Dirum nimis, durúmque, contra
 Te stimulum malè calcitrare,
 Sic Vox ab alto detonuit polo,
 Irámque toruo pectore depulit.
 Mox Saulus in Paullum, Lupúsque
 In placidú migrat asper Agnum.
 Caligo noctis Cimmeriæ licet
 Obducta squamis lumina texerit;
 Lux attamen Paullo profundis
 In tenebris nova visa oriri.
 Res mira prorsus! cernere quod videns
 Crimen nequibat, postea lumine
 Meridiano contueri
 Lucidiús potuisse cæcum!

* Act. 9.

DES.P.N.BENEDICTO
Abbate.

21. Martii.

Plerumque fortem militiam ferè,
Et bella multis larga cruoribus,
Martemque vincenti dolendum
Historicus vetus obstupescit,
Robur probandum non bene judicans,
Ignarus actum ter celeberrimum
Virtutis, in solo triumpho
Stare sui, propriæque pugna.
Est ille Victor maximus, Herculem
Victurus omnem, qui superaverit
Semet. triumphavitque mentis
Monstra suæ, generosus Hector.
Hic, hic meretur ducat ut Ordines
Ad obsidendas Cælicolûm arduas
Arces, & expugnabit iste
Astra, Deo nihil obstruente.
Sic & beatum duxit ad æthera
Agmen timendum Tartareo Camo,
Insignis & palmis, & armis,
Marte novus, Benedictus Heros
Formidolosum contudit hic Stygis
Primum Tyrannum Strenuus, & nigros
Ingente replevit pavore

Æthiops

Æthiopus metuentis Orci.

Primis in annis fortiter imperus
Sufferre doctus : vis animæ bonæ

Crescente succrescebat ævo,

Nil potuit nociturus hostis ;

Seu Marte aperto, non faceret levem

Impressionem, bellicus artifex,

Et signa pugnandi crepante ,

De scopulis , daret ære pugna

Fortis videri dum cupit, interim

Turpem pavorem dissimulans, gravi

Pulsanda saxorum tumultu

Æra putat, procul audienda:

Seu cum paratos instrueret dolos ,

Crispante quando gutture classica

Cantavit, haud adversa primum,

Luteolo merula atra rostro.

Conspecta quondam femina prælium

Irritat ; ô quàm pæne manum dedit ↓

Sternendus ingenti ruina ,

Consilio nisi dissipasset

Discrimen Heros. effugit, & loco

Tuto locatus, tela reverberat ,

Silvas, & urticas, & inter

Vulnificos tribulos inermis.

Pugnâmq; nudus restituit celer ,

Verum profuso non sine sanguine ,

Hamata silvestris rubebant

Pila rubi, roseo cruore.

Viso profugit sanguine protinus
 Hostis, retusis non bene spiculis
 Usus; triumphavit decorè
 Perdomitum Benedictus hostem.
 Post hæc recentem cogere militem
 Sub signa Christi cœpit, & undique
 Habere delectus, & arces
 Exstruere horribiles Averno
Regi. Fremebat, vidit ut Ordinem
 Densis cateruis proficere in dies.
 Examen it florens decoræ
 Militiæ, placeat quod Astris.
 Non erubescunt ire gregarios
 Inter, superbæ culmina gloriæ,
 Et Imperatorum Coronæ,
 Pontificumque sacræ Tiaræ.
 Magnoque clari stemmate Principes
 Gaudent redactos se quoq; in Ordinem;
 Intérque Tirones professi
 Purpurei veniunt Monarchæ.
Hoc ille fretus Milite criminum
 Agmen fugavit, vicit & integrum
 Mundum, voluptatumque gentem
 Deliciis, fluidamque luxu.
 Et scimus hostem quàm Phlegethontiũ,
 Ausum nefandis obsidionibus
 Fraternala delassare membra,
 Expulerit colapho toroso;
 Sensit trinodes articulos manus,

Et si valeret, sanguinis impetum,
 Fudisset, at tantò doloris
 Plus habuit, simul & pudoris.
 Et scimus ater qualiter Æthiops,
 Defectionem dum Monacho ingerit,
 Bellè sit exceptus, deditque
 Terga fugæ ferienda virgis.
 Quin & cruentus sanguinis helvo,
 Accinctus armis Totila barbaris,
 Prostratus adspectu, jacebat
 Pronus humi, tetigitque mento
 Glebam Tyrannus, non Ducis optimi
 Auctoritatem, verbàque ferrea,
 Non ora, non vultum ferebat
 Cum populo tremebundus omni.
 Sed quis beati dinumeraverit
 Archistrategi facta celebria?
 Pugnasque, stipantesque palmas,
 Et toties meritos honores?
 Tandem Triumphum ter meritissimum
 Decrevit æther, quo Capitolium
 Cæleste prò quanto petisti
 Cælicolùm BENEDICTE plausu?
 Et purpuratis tota tapetibus
 Constrata fulsit, non sine palliis,
 Auròque, gemmàque asperatis,
 Ad Superum via lata Regnum.
 Et visa festis lampas in ignibus
 Vibrare flammam, Cetera dicere

Quis possit? acceptos honores,
 Et titulos, epiniciúmque,
 Et gaudiorum flumina? Tu Pater
 Quando Imperator Maximus, optimus,
 Aeterna donativa quomdam
 Militibus tribuet beandis,
 Dic: Iste vates est quoque sub meis
 Signis; & isti præmia da tua:
 Patris mei, (dicet) Venito, *
 Quid dubitas? Benedicti es. intra.
 * *Matth. 25.*

O D E XIII.

 D E ANNUNTIATIO-
 ne B. MARIÆ Virg.

25. Martii.

O Diem certè niveo notandum
 Calculo! lux ó celebranda cunctis!
 Cujus exortus tulit universo
 Gaudia Mundo.
 Hæc dies Mundo peperit salutem,
 Hæc dies Evæ maledicta solvit,
 Hac Homo factus Deus est, Deusque
 Est Homo factus.
 Mittitur cæli Gabriel ab arce,
 Luminis multo radians honore,
 Qui salutando nova læta Mundo
 Nuntia ferret,

Nu-

Ante victores Leo vos colebat,
Blandiens cauda, cupidus subesse,
Adiacens plantis, neque triste rancat
Parrhasis vrsa.

Diceret pando, modò posset, ore :
Ite victores, superâstis vrsas,
Arcton, Antarcton ; pedibus subesse
Poscimus, ite.

O D E XXXI.

DE S.IGNATIO LOIO-
la Conf.

31. Iulii.

Herculē fortem nova poscit Hydra,
Quos habet rict⁹, capitūmq; flex⁹ ?
Saxonum fudit mala Lerna monstrum.

Tetrior exit

Zvvinglius. Calvus sequitur deinde;
Altiùs tollit caput ! Elevabis
Dexteram Miles Loiola? trunca

Colla timenda :

Ne renascantur. Tibi nomen ignis
Donat, hoc pestis nova debet vri.
Herculem Hispanum Cacus iste tandē
Sentiat hostem.

Sed quis Ignati novus es Prometheus ?
Tollis à cælo faculam, probante

O 3 Numine

Numine, & terris bonus Auctor inferis,

Vritur Orbis

Ignē divino; bene flagrat; euge!

Tu cor accendis; stabula expiata

Cernit Augias; Sacra quot recenset

Ara Sodales?

Pulverem, et noctem Pietas vetusta

Passa, detergit reparata sordes:

Et reflorescit Duce Te, novósque

Sumit Amictus.

Quàm bonus semper DEVS! imminenti

Obvium pesti medicamen offert,

E malis gnarus bona non aceruo

Ducere parvo.

Adjuvat Sponsam Tibi dedicatam,

Et Fidem dextra probat adiuvante;

Vberi certè, Loiola, fructu

Damna resarcit.

Æthiops crispus, tepidique Gangis

Potor, & Iapon, Tibi cum salute

Debet & cælos; Tuus his Alumnus

Æthera pandit.

Non inhumanus velut antè carnes

Brasilus gustat; fera terra Christum

Laudat, & IESV Socios, & audit

Verba docentùm.

Quèis opem largam duplicas ab alta

Sede demittens; veniuntque multo

Cum lucro Nati; Pater hos receptas,

Non sine lucro. In

Interim gaudes Loiola quantum !
Fac tuo dignum quoque me favore,
Obsecro , crescet tua Numinisque
Gloria major.

I V L I I F I N I S .

Laudate Dominum in Sanctis suis.

Psal. 150.

A V G V S T V S .

1. { S. Petrus ad Vincula.
SS. Machabæi MM.
SS. Fides Spes Caritas VV.
MM.
2. S. Stephanus Papa & Mart.
4. { S. Dominicus Confessor.
S. Oswaldus Rex Mart.
5. Dedicatio B. Mariæ ad Nives.
6. { Transfiguratio Domini.
SS. Xystus , Felicissimus & A-
gapitus MM.
7. { S. Donatus Episcopus & M.
S. Afra Martyr.
8. SS. Cyriacus Largus Smaragdus
MM.
9. S. Romanus Mart.
10. S. Laurentius Mart.
- II. { S. Tiburtius Mart.
S. Susanna Virg. & M.

Clamor, increfcit, Scio. mors ad ipfa
Limina præstò est.

Este constantes precor, & valete,
Viximus. Multo sub itò furore
Miles irrumpit, cathedra sedebas
Præful in alta.

Sed minax vultu rigido satelles
Obtuens, trifti Caput ense cædit:
Mox pavimentum natat, & rigata
Sanguine Sella.

In fua corpus Cathedra recumbens
Condidit cætus pius. Invidete,
Clara qui vobis foditis superbi
Busta Tyranni.

Et laborato tegitis tapete,
Nemo post funus, tenebrâsque, veſtrâm
Sedit in sella, pretioſiore
Murice, teſta.

O D E V.

DE S. DOMINICO
Confefſore

4. *Auguſti.*

O Rbis hoc illud Columen labantis,
Vſa quo contra jaculum minantis
Filii dextram Veneranda dudum
Virgo fuiſti.

In vetus ruruſum chaos, in favillas

Heu

Heu ! triplex mundi, triplici cremata
Igne tendebat, ferienda trino
Machina telo.

Sed tui Virgo Pietas Clientis
Imminens Orbi repulit periculum ;
Fulmen è Nati manibus retraxit ;
Leniit iram.

Et suam Mundo tuus iste pacem
Reddidit, mores Famulus reduxit
Candidos, gnarus superare fufis
Numina votis.

E sua certè Tibi Virgo linguâ
De Rosa gratas plicuit Corollas ;
Primus hoc suadens tua circulanda
Tempora seruo.

Sæpe divinum Tibi Gabrielis
Nuntium multa pietate promens,
Angelum sanè sciit æmulari
Non sine laude,

Sæpe : Te Virgo quibus explicabo
Laudibus ? dixit, quibus elevabo ?
Mortuus Virgo super arcuata
Sustulit Astra.

Ire per spinas superas ad arces ,
Si piget , saltem juvet ire molles
Per Rosas ; saltem juvet huc Rosarum
Ire per Hortum.

Hæc eat, quisquis cupit Astra, rectâ
Ducit ad cæli via certa Portam :

Stre-

Strenua pulsa prece, se recludet
Ianua cæli.

ODE VI.

DE S. OSWALDO

Rege & Conf.

4. Augusti.

Hæu! quò ruiſti clara Britannia?

Olim Piorum fertilis Inſula,
Regumque, Divorumque dives
Inſula, clara foris, & intus.

Mutata quantum nunc es ab altera!

Quæ tot Virorum lumina protulit;

Quos inter OSWALDVS relucet

Noctivagos velut inter ignes,

Adducta puris Cynthia cornibus,

Intérque flores, candida lilia

Rosæque Pæſtanæ relucent,

Purpurea facie rubentes,

Non ille ſceptris non diademati

Contraveniri cenſuit aureo,

In promovenda Chriſtiana

Lege, Fide, pietate, cultu.

Si Rex, beati Præſulis Ipſemet

Interpres iret, Gentis & efferam

Rex ipſe, doctrina ſalubri

Barbariem cupidè fugaret.

Quis liberalem, pænèque prodigam

Dex-

Est nihil. certè nihil, orbe toto
 Prorsus adspexi. nihil & videbam,
 Quando videbam.

Has quid ad voces ferus Ebroinus?
 Anne placatus fuit? anne vultum
 Flexit? & mentem posuit furore, et
 Cæde flagrantem?

Quæ lupi crebrò feritas probatur,
 Quando sub sævis vel ovis, vel agnus
 Dentibus balat, molit ille rubro in
 Flumine carnes.

Talis exarsit. Maculare ferrum
 Non Sacerdotis timet in cruore:
 Purpuram, cæli Tibi Candidato
 Injicit hostis.

Dixerit, si quis pius hunc Tragædum
 Vidit, irato Tomyrin secutus
 Ore, cum probro: Bibe quem sitisti
 Latro, cruorem.

O D E V.

DES. FRANCISCO Conf.

4. Octobris.

Non eget cæli Domus Herculænis,
 Nō Atlanteis, ruitura nunquam,
 Viribus, magnam sed humi minantur
 Tempa ruinam.

Curre FRANCISCE, & Laterana fulci
 Tecta, ne nolis fieri Columna

Fabricæ, casum meditantis altum,
 Fabrica Christi est.

Et tuos nutans humeros requirit
 Orbis, æternam minitans ruinam;
 Sustine. Rursum chaos in vetustum
 Mundus iniquis

Incipit solvi, periturus ira
 Numinis justa; nisi Tu ruinam
 Amoves, actum est; citò magna Mundi
 Funera cernes.

Iam manus vibrat jaculum trifidum
 Numinis: væ! væ! simul evibrabit;
 Mundus in longos cineres abibit
 Ignibus, cheu!

Ipsè quos struxit; quibus excitandis
 Pabulum silvas scelerum cecidit;
 Curre FRANCISCE, Pietate magnam
 Siste ruinam.

Non deest, qui Te velit adjuvare;
 O vir Hispanus bene concionans?
 Herculem quem Tu, vel Atlanta rectè
 Dixeris orbis.

Vos simul state, & Superùm quiescet
 Ira, vos Mundus moriens Columnas
 Dicet, ò quantas hominum piorum
 Ducet uterque

Copias! cernet Deus, & placebit
 Agmen, & dextram retrahet minacem, et
 Spiculum franget; Bona cresce, cresce,
 Dicet, origo. Stran-

Strangula flammis quibus ardet Orbis,
 Obsequi certant, quibus o uterque
 Nisibus turpes studuit necare

Cypridos ignes ?

Heu ! nimis latos ! odiique dire
 Pectus urentes faculas , suisque
 Rebus accensos satis Eucliones,

Semper amantes

Addere ad flammis alimenta. ridet
 Cuncta FRANCISCVS peritura, Patri,
 Factus exheres, etiam lacernam

Misit avaro,

Posse se Patrem bene nominare
 Iam Deum, dixit, patre se fugante,
 Sarcina exutum magè posse niti

Dixit, in altum.

Tartari flammis etiam ruentes
 In suum corpus, quibus edomabat
 Fontibus ? scimus nivium necatos

Inter acervos.

Scimus in lymphis glacie ligatis
 Esse conspectum ; vetitos ut ignes
 Vinceret ; quid non aqua claritatis

Contulit ista ?

Bruma candorem, nive plus nitentem
 Ipsa mirata est, stupuitque lympba,
 Quam, sub hiberno sua Capricorno

Membra, lavabat.

Hinc faces illæ, quibus è supernis

Vitus

Vstus est tectis, ab Amore missæ
Aureo; flammæ sua non tenebant
Pectora clausas.

Quis fuit sensus? vel ubi fuisti,
Dive? cum quino Tibi perforavit
Et manus ambas, latus atque plantas
Vulnere, Numen.

Vidit hac quisquis terebrata plagâ
Membra FRANCISCI; vel in hac lacerna
Christus est; Christi vel in hac imago
Abditur, inquit.

O D E VI.

**DE S. PLACIDO
& sociis MM.**

s. Octobris.

N Vrsiæ splendor Benedicte, Princeps
Ordinis, magni decus Occidentis,
Filius Specta, Pater, & beatum
Doctor Alumnum.

Cum pio Fratrum numero suorum,
Quis bonus rectè datus est Magister:
Quos simul vitam docuit caducam, et
Spernere mortem.

Specta & è cælis tepida madentem
Cæde piratam, generosa certè
Bella laudabis, Placidi placebit
Nobile robur.

San-

O D E XXV.

DE S. EVARISTO

Papa & Mart.

26. Octobris.

P Oscimus, (si quid, Venerande Papa,
Pauperum votis dabis, EVARISTE)
Vinculis solvi, quibus illigari
Pectora nôsti.

Te ligatorum miseret; potestas
Facta solvendi Tibi, rumpe nexus,
Non finit vinctos Petrus introire

Ianitor Urbem

Cælitum. Nos Te Duce, Te Patrono
Vtimur, si aus, quod es, ad Tribunal
Numinis; si non sumus EVARISTI,

Egimus actum.

O D E XXVI.

DE SS. SIMONE & IV-

da Apostolis.

28. Octobris.

Sublimes petiit, Christus vt æthera,
Divisit socio-regna Petrus choro:
Divino calidi flaminis impetu ...

Sortes quisque petunt suas.

Te septem gemini fluminis Ostia

Ex